

(*)

جمهوری اسلامی
وزارت بهداشت، دانش و تحقیق
دستگاه آموزشی

شماره ۱۳۹۸۰۷
تاریخ ۲۲/۰۷/۱۳۸۷
پیوست

ریاست محترم دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی
سلام علیکم

به استناد مفاد ماده ۸۵ و بند الف ماده ۸۸ قانون برنامه چهارم توسعه‌ی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و دستور اکید مقام عالی وزارت، به پیوست نخستین بخش از مجموعه‌ی استانداردهای مؤسسات پزشکی جهت استحضار، ابلاغ و اجرا با یک مقدمه و دو فصل با ۱۹ بند تقدیم می‌گردد. در این راستا بر اهمیت چند اصل مهم مجدد تأکید می‌شود:

۱. تمامی واحدهای ارائه دهنده‌ی خدمات پزشکی و پیراپزشکی، آموزشی، درمانی، پیشگیری، توانبخشی یا مشاوره‌ی اعم از خصوصی، دولتی و خیریه، مطب یا مجتمع و سایر عنوانینی که شمول آنها مستلزم ذکر نام باشد؛ مشمول این ضوابط بوده و ملزم به رعایت تمامی مفاد آن می‌باشد.
۲. تمامی کارکنان آموزشی، بهداشتی، درمانی اعم از رسمی، پیمانی، قراردادی، شرکتی، مشمولین طرح توزیع نیروی انسانی، پاره وقت، اساتید و دانشجویان وکادر اداری شاغل در هر نوع مؤسسه‌ی مذکور در بند فوق مشمول این ضوابط می‌باشد.
۳. رئیس و مسئول فنی هر واحد، رده یا مؤسسه‌ی مسئول نظارت بر رعایت و حسن اجرای این ضوابط می‌باشد.
۴. ضوابط اجرایی و نظارتی حاکم بر این استاندارد مطابق سایر دستورات اداری و ضوابط درمانی می‌باشد.
۵. ضمن الزام اجرای مفاد این استاندارد توسط پزشکان، منشی‌ها و کارکنان مطب‌ها؛ به منظور حسن اجرای بند ۱۸ شایسته است هماهنگی مناسب با سازمان نظام پزشکی محل به عمل آید.
۶. متعاقباً مجموعه کاملی از سایر استانداردهای بیمارستانی در حوزه‌های مختلف ارسال خواهد شد.
۷. بدیهی است که استانداردهای پیوست به عنوان مصاديق معیارهای چک لیست فعلی ارزشیابی مراکز درمانی (در موارد مرتبط) قابل استناد می‌باشد.

دکتر سید موبید علویان

معاون سلامت

دکتر عصمت باروچی

معاون امور دانشجویی و فرهنگی

دکتر بهرام عین‌اللهی

معاون آموزشی

استانداردهای ملی پوشش بیماران و کارکنان مؤسسات پزشکی

مقدمه: به استناد مواد ۸۵ و ۸۸ قانون برنامه چهارم توسعه و به منظور ارتقاء مستمر کیفیت خدمات سلامت، تعالی عملکرد خدمات بالینی، افزایش بهرهوری و حفظ حریم شخصی و کرامت انسانی، رعایت موازین و ضوابط عرفی و اجتماعی، حفظ سلامت و ایمنی کارکنان و بیماران، ایجاد تصویر مثبت از اخلاق حرفه‌ای، افزایش ضریب امنیت فردی و شغلی کارکنان و شناسایی سریع آنان در محیط کار، استانداردهای پوشش افراد در مؤسسات پزشکی و ضوابط مرتبط با آن به شرح ذیل ابلاغ می‌شوند:

فصل ۱) کلیات:

- (۱) در اجرای مواد این دستورالعمل رعایت مفاد راهنمای کشوری نظام مراقبت عفونت‌های بیمارستانی الزامی است.
- (۲) لباس فرم کارکنان آموزشی و بهداشتی - درمانی مؤنث شامل روپوش، شلوار، مقنعه پاروسری (به طوری که موها و گردن کاملاً پوشیده شوند)، کفش و جوراب می‌باشد.
- (۳) لباس فرم کارکنان آموزشی بهداشتی درمانی مذکور شامل روپوش، شلوار، کفش و جوراب می‌باشد.
- (۴) لباس بیمار بستری (مؤنث) شامل روسری یا مقنعه، پیراهن بلند (تا بالای زانو) و شلوار می‌باشد.
- (۵) لباس بیمار بستری (مذکور) شامل پیراهن و شلوار می‌باشد.
- (۶) ضرور تأدر تمام مسیرهای جابجایی بیماران (مؤنث) در داخل یا بین بخش‌ها؛ شنل بلند و گشاد یا چادر به پوشش بیماران افزوده می‌شود.

فصل ۲) ضوابط پوشش:

- (۷) لباس بیمار بستری باید حداقل این ویژگی‌ها را تأمین کند: شناسایی آسان، ارائه خدمات مطلوب درمانی، برخورداری بیمار از راحتی و آسایش کافی و رعایت کرامت و حریم شخصی بیمار.
- (۸) رعایت تمامی شیوه‌های پوشش بدن و الزامات درمانی در داخل اتاق‌های عمل، رادیولوژی، آنژیوگرافی و اسکوپی‌ها در لباس‌های ویژه مورد استفاده بیماران (گان) وحین انجام اعمال الزامی است. توجه به این موضوع قبل و بعداز بیهوشی و برای بیماران دچار اختلال حواس، کاهش سطح هوشیاری با اختلالات روانی اهمیت دو چندان پیدا می‌کند.

۹) لباس فرم بایستی متناسب با حرفه و در رده‌های مختلف ، متحداً‌شکل باشد.

۱۰) در درون بخش‌های بیمارستانی استفاده از هرگونه پوشش غیر حرفه‌ای روی لباس فرم مصوب ممنوع است.

۱۱) در بخش‌های ویژه، اتاق عمل ، آنژیوگرافی و فضاهای استریل و نوزادان ، کارکنان مکلف به پوشیدن لباس

مخصوص این بخش‌ها می‌باشند.

۱۲) رنگ و مدل لباس فرم و لباس مخصوص بخش‌های مذکور در ماده فوق ، متناسب با نیاز و درخواست هر مرکز درمانی باید به تأیید معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی مربوطه برسد.

۱۳) روپوش باید سالم ، تمیز، دگمه‌ها بسته ، اطو گشیده ، گشاد و حداقل تا حد زانو با ضخامت مناسب باشد به نحوی که لباس زیر روپوش قابل رویت نباشد. شلوار نباید تنگ ، چسبان ، کشی یا کوتاه (بالاتراز مچ) باشد.

۱۴) کفش باید تمیز، جلو بسته ، قابل شستشو ، با پنجه و پاشنه ی پهن باشد و نکات ایمنی متناسب با حرفه ، در آن لحاظ شود و هنگام راه رفتن صدا ندهد.

۱۵) زیورآلات در نواحی از بدن که در معرض آلودگی میکرbi یا محیطی هستند نباید استفاده شوند.

۱۶) استفاده از هر گونه ماده بودار تند یا حساسیت زا در محل کار ممنوع می‌باشد.

۱۷) ناخن‌ها باید کوتاه و تمیز و مرتب باشد. استفاده از لاک و رنگ ناخن و ناخن مصنوعی در محیط‌های ارائه خدمات درمانی ممنوع است.

۱۸) الصاق کارت شناسایی عکس دار، حاوی نام خانوادگی کامل و حرف اول نام ، سمت فرد و محل خدمت در جلوی لباس به نحوی که براحتی از فاصله ی ۲‌متری قابل خواندن باشد برای تمامی کارکنان در محیط‌های درمانی الزامی است. طرح ، محتوى و رنگ زمینه ی هر رسته باید به تأیید ادارات حراست و امورنیروی انسانی دانشگاه علوم پزشکی دروازه‌های دولتی و در سایر واحدها به تأیید کارفرما برسد.

۱۹) هرگونه تصویربرداری ، فیلمبرداری و ضبط صدا از بیمار با استفاده از تلفن همراه و غیره بدون اجازه کتبی بیمار ممنوع است.